Cred ca sambata a fost prima zi din viata mea cand m-am simtit batran. Nu bosorogit si neputincios, ci doar foarte departe de rockarasul asta muci si fericit. Pun pariu ca n-avea mai mult de 20 de lei in buzunar, ca daca incepea ploaia n-avea un hanorac la el, si ca a ajuns acasa, dupa concert, fie pe jos, fie cu autobuzul. Lui ii lipsesc toate gradele de confort de care ma bucur eu, dar nu le simte lipsa, pentru ca are altele, toate dupa care tanjesc eu. P robabil ca unora dintre cei prezenti la concertul de sambata li se parea ciudat pustiul, asa disperat sa atraga atentia cu pletele lui si cu tricoul ala de betivan fara bani. Probabil ca-si dispera si parintii, care se gandesc ca o sa-l intretina pana la 40 de ani, ca pe Remus Cernea. Eu pun pariu ca n-o sa fie asa.

Si mi-am adus aminte ceva ce voiam sa scriu de mult:
toti rockerii din generatia mea, ciudatii orasului din anii 90 - au ajuns bine.
Nu-s neaparat in topuri de business, nu-s celebri, dar sunt bine: au meserii ok, familii ok, destine ok. Multi sunt pe afara, facand bani din meserii de top. Si depesarii la fel. Muzica asta mai "elaborata", ca sa fiu delicat, i-a impins pe pletosii din generatia mea spre educatie, independenta financiara, profesii de top si le-a facilitat accesul la echipe formate din alti oameni ok. Dorinta asta, de a fi diferiti de multime, a actionat pozitiv asupra vietii si carierei lor. N-au vrut sa munceasca pentru un cretin, n-au vrut o casa si o masina ca ceilalti, n-au vrut sa-si vada copiii si nevasta facandu-si vacantele unde le fac toti.

"
O sa ajungeti la puscarie, drogatii si jegosii dreacu'!
" era cel mai amabil lucru care ni se spunea. Nu ne drogam, pentru ca pe vremea aia abia ne ajungeau banii de vodca, de casete si de tricouri. Si va asigur ca niciunul n-a ajuns la puscarie. Ba, din contra, multi dintre "detractorii" din scoala si liceele unde am invatat lucreaza acum pentru unii dintre fostii rockeri pe care ii stiu.

M-am intalnit, sambata, si cu unii dintre "
colegii
" de frecat duda pe scarile Palatului Culturii. Care mai de care mai tuns, mai cu copilul pe

umeri... Nici urma de rock pe ei, cine i-a vazut i-a luat drept oameni obisnuiti. Doar cand dadea Tandarica in tobele alea ca un meserias ii vedeai frematand un pic. Apoi isi aduceau aminte de copii si-i auzeai: "
Iti place, tati? Hai sa mai stam un pic, si pe urma mergem sa cumparam o jucarie
"...

.....

Ai rockarit in tinerete? Si esti bine? Scrie-mi pe
facebook.com/bogdanstoica.ro

AUTOR: Bogdan Stoica

SURSA:
BogdanStoica.ro

foto: www.freestockphotos.name